

אוררך ארור ומברכך ברוך

מלכות יוין להמשיך שפע לפרצו המלכות המזמזמת בניע. אוצר החכמה

הקדמת ברכת המוציא

בשבת ישב במקומו באופן שיהיו הב' לחמים האמצעים העליונים כנגדו הא' שכנגד אות י' בימין ויהיה הלחם שעשה בו שתוסי' טבואות אם עיטה והב' שכנגד אות ן' בשמאל ויתבר אתויהם ביתה ופניהם הוצה ויניח הב' לחמים אלו כנגד אלו העליונים שהם הזכרים ע"ג הב' תחתונים שהם הנקבות כנגד הב' ההין דה ויכוון שישיעו עליהם :

ויברך ברכת המוציא בכונותיו כמו בחיל אלא שבמלת לחם יכוון להמשיך שפע והארה מ"ב אותיות דג' היות ד"ב נימן דשערי דעתיקא אל ה"ב לחמים מכל אות, אל לחם אחד ואו יכוון בכל לחם הויה אי חה בסעודת הלילה אבל בסעודת שחרית יכוון להמשיך השפע מ"ב אותיות דג' היות ד"ג חזורת דעתיקא ובסעודה שלישית מ"ב אותיות דג' היות ד"ג תיקוני דיקנא מכל אות אל לחם אחד :

ובעוד הב' לחמים אלו שבידו מונחים כנגד הב' תחתונים יבצע מלחם הימני כזית סוד יו"ד דהויה ויאכלנו ויבצע בציעה ב' שיעור כביצה סוד ירד דארני ויתן לאשתו ויכוון לחבר ולשלב הויה ואדני יאהרזנהי ואחך יתן לשאי המסובת.

ברכת (י)

כונות פרטיות

ברכת המוציא תכּוּן מטבע הברכה יבוא להלן עם ברכת הנהנין עם
מלך העולם ע"ש.

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך

העולם זיווג נוצר ונקא

דהמוציא יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מקיסיליט דהרב לחבד	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
וחגית דזון דאצי	יוד הי ויו הי	יהוה
ודברי דאצי ודבריא	יוד הי ויו הי	יהוה

זיווג נוצר ונקא

לחם יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

גוי יהוה יהוה יהוה	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
מקיסיליט דרק לחבד	יוד הי ויו הי	יהוה
וחגית דזון דיצירה	יוד הי ויו הי	יהוה
דאצי ודיצירה		

זיווג נוצר ונקא

מן הארץ יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

להמשך מוחק דלים	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
דמי דארא עם נרנחי	יוד הי ויו הי	יהוה
דנש לחבד וחגית דזון	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
דעשיה דאצי ודעשיה	יוד הי ויו הי	יהוה

ויאכל

כונות פרטיות לח

יֵאֱהִי־הִיא וַיֹּאכַל וַיִּנּוּן לְהַמְשִׁךְ הַשֶּׁסֶע מִזִּינֹת
דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגִּרֹן דַּעֲתִיק וַנּוּקִי
יֹדֵא הִיא וַאֲוִי הִיא אוצר החכמה
וַנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל וְלֹאֵה הַגְּקִיָּא זִיא דְרַךְ סִיז
לְחַבֵּד דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגִּרֹן דַּאֲא וַנּוּקִי הַגְּקִי יַעֲקֹב וְרַחֵל וַנּוּקִי נּוּקִי
וּמִזְדוּוּגִים גַּם הֵם בַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגִּרֹן דִּילְהֵן

וּכְמוֹ כֵּן לְהַמְשִׁךְ מִזִּינֹת דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַנִּקְרָא דִּישְׂרָאֵל וְלֹאֵה הַגְּקִי - זִיא
דְרַךְ סִיז לְחַבֵּד דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגִּרֹן יֵאֱהִי־הִיא
דִּיעֲקֹב וְרַחֵל הַגְּקִי נּוּקִי וּמִזְדוּוּגִים גַּם הֵם יֹדֵא הִיא וַאֲוִי הִיא
בַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגִּרֹן וּמִשֶּׁם אֲנִי אוֹכְלֵן סַעוּדָה זֵי

וַיֹּאכַל דִּי צוּרְנוּ וְאֶעֱסִי שְׂאוּכַל יוֹתֵר מִרְצוֹנוּ אִינֵנו הוֹלֵךְ לְחַיִּצוֹנִים
כְּמוֹ בַחֹל אֵלֵא הַכֹּל נִבְלַע בְּאֵיבְרִים

כּוֹנֵת הַאֲנִילָה וְהַשְׁתִּיָּה וּבִרְכַת הַמִּזֹּן עֵינִי לְעֵיל מִדָּף סִיז עֵיב עֵים
דָּף כִּיב וְתַכּוּן בָּהֶם :

וְאֲחִיב יְלַמּוּד עַל שְׁלַחְנוּ חִי מִרְקִים הָאִי מַסִּי שַׁבַּת אוּ דִי לְסַחַת
וְאִם עַסֵּק בַּתוּדָה עַל שְׁלַחְנוּ אֲפִי סִיא דִּי :

וּבַעוֹסְקוּ בַּתוּדָה בְּלִיל שַׁבַּת יְכוּן מִצִּיָּן בְּנֵי סַמִּים וְשֵׁם שְׁקוּיִצִּית
בְּנִיקוּד רִית וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִגֵּה נַתִּי וְשֵׁם סִיג בְּנֵי צִירֵי יוֹדֵי הִיא וַאֲוִי הִיא

וְשֵׁם

כונות פרטיות

ויש הויה בני שבא צידי יהוה ומלאכותם שמעיאך ברכיאל
אהניאל צויראל רזיאל יוסיאל

סעודת שחרית

ויען עתה אחר המוסף עלו זרין בקה"ב דארא שהוא בנהן דארא
ועוסדים סמוך לפה דארא ומשם אוכלים זרין סעודת שחרית מפה
דעק ולכן נקי סעודת ע"ק וע"י סעודה זו נבקעים ומתגלים החביד
דארא ע"י אשר עלה זיא בהם במוסף כי זיא כבר נתגלו ע"י הס"ת
בז' עולים וע"י הקפת השולחן נמשכים מקי"י נה"י וחגית דאויא ע"י ומקיף
כתב"ד דארא ע"י אשר עלה בהם זיא במוסף נמשכים מסילא שלא על ידינו

נודע כי זיא הוא ישראל וראה ונוקי הם יעקב ורחל והם זרין דאצ"י
ומלבישים לעיק דאצ"י שהם עתיק ונוקי ואיא ונוקי מסבורא
דילהן וכן עתיק ואיא הנז' מלבישים לאיק מסבורא דליה נמצא
שעיק הנז' הם נקי זרין בערך איק והעתיק ונוקי נקי זיא דאיק בערך
איא ונוקי הנקי נוקי דאיק והאיק נקי עתיקא קדישא דהיינו עתיק
ונוקי ואיא ונוקי בערך עיק דאצ"י שהם זרין דליה והעיק דאצ"י הנז'
נקי איק בערך זרין דאצ"י הנז'

ד

ונודע כי כפי מה שעולים זרין דאצ"י כך עולים כל העולמות
שעליו נמצא שבמוסף דשבת שעלו זרין דאצ"י עד כתר
דאויא

שמן ח'ג דרוש ענין השולחן פי' עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

ז"ל במזל דדיקא דא"ל שהוא שם מ"ה יע"ש :
(כב) שם מרין הוא בני' שם והוא מ"ג כשם של שמע ומ"ג לעיל דרוש ו' דק"ש דשחריה והוא שם ע"כ ובס' פ"ג ועשר אוחיות ושם מ"ה וכו"ה פשוט כ"ו ורובו הפשוט ושם ב"ן ששם רפ"ה עם שם ב"ן גי' שם יע"ש וז"ל מה ענין כונת רפ"ה אלו כאלו וכילד הוא אופן חיקויים דלח מלינו בהם עליה למ"ן אלא דוקא ששם גי' מרין ועיין חו"ה דס"ד ע"כ ד"ה והנה וכו' .

עלת דדכור' כל עובדו מעומד ע"כ עי' בוצר ח"א דקל"ב ע"כ
(ד) שם והנה פחה לכוונת כי הנוק' מקבל הארס ע"י סידים הפלחיים דז"ל לכן תגביה ידך עד כנגד הראש וכו' עיין סלי"א בפ"ה דשם אמר שהוא לספיד לח הקל"י ועיין במקומו לעיל אות ב' בזה .

(ה) שם ענין השלחן ראיתי לעמוד ז"ל שהיה חושש ומקפיד מאד לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמ' שולחן בית המקדש ע"כ ולע"ד לא ידעתי טעמו [עיין חקונים דפ"ד] והפסד מכיון שהקפיד בוצר להיות י"ב לחמים דומיא דבתי"ק לזה הקפיד גם על השולחן עוד עיין לעיל סוף דרוש א' דקב"ש דס"ז ספ"ה בענין הקפת השולחן בהקפה שניה דקב"ש ושם כתב דהשולחן הוא דוגמת הכרי' והפסד גלוייהו השולחן דוגמת הכריאה ושנת הוא כריאה כנו' כדדושים הקודמין דשנת לביש מלכס לכושים דבריאה לזה היה מקפיד בשולחן של ד' רגלים אך כיון כמדת השולחן הכתוב בחורבן לחמים ארבו ואמה רמבו ואמה וחזי קוממו זה לא ידעתי אם יש לרוך והיה מקפיד אח"כ מלחתי בפע"ה שנת פי"ז מהכחכים משם הרב ז"ל דלריך ארבו י"ב טפחים ורחבו ו' וגובהו לא פחות מט"ו ולא יותר על ה' ע"כ ולא ידעתי אם יש לסמוך על זה של החברים לכיזה במידה זו או דוקא להיות בדי רגלים דוקא ועי' בה' בגלגולים ד"ע ספ"א מ"ג רבינו בענין החברים דאין לסמוך בת"ש יע"ש ועיין מ"ג לקיודם הקד' פע"ח בענין החברים .
(ו) שם גם בענין כחם המסודר עליו לריך להזכר לשים בכל סעודה י"ב לחם וכו' כן נראה מתוצר פ' חקונים מ"ז ובוצר חד"פ פ' אחרי ד"ה ד"א ויאמר וכו' אך בוצר ח"ג פ' פנחס דרמ"ה כ"א שם ז"ל ואף הכי מאן דאית ליה בעי לחקנא ולסדרא על פתוריה ד' ככרום בכל סעודה דשנת לתלח סעודה חריסר אנפין פכל משמע דדי בד' לחמים בכל סעודה ועטס פיות י"ב לקמן אות ח' עיין בחיקוי' ח' מ"ז ושם נח' דלריך י"ב בכל סעודה יע"ש .
(ז) שם וחסדרס כסדר זה וכו' פי' ל' וכו' כח' כח' שחמתי מקשים דלמה אין כח' מסודרים כלחם הפנים ששם זפ"ז בד' סניפים כנו' בפסוק בפ' אמר ופ' חלוא והפסד כעטס דדוגמת מעטס המקדש חסור עיין בש"ע י"ד סי' קמ"א .

(בג) שם יבא רעוה מן קדס עח"ק וכו' וכלילכ יכוין במילת טלח ד"חמק וכו' וז"ל מה ענין שורס טללים אלו עתה בשנת באלו כג' סעודות ומה ענין הפ"ל אלא האבות הקדושים ועיין בס' חמה ליעקב דק"י אות נ"ז שנכנס בזה וכתב דהדברים מגיעים למ"ש בוצר פ' ויחי דרכ"ה ע"כ וז"ל ג' זמנין כיומא עאל רוחא חדא במערתא דכפלהא ונשיב בקברי אבהתא ואחסין כל גרמין וקיימין בקיומא וכו' ובעתן רחמי על בני יע"ש וכתב עוד דלחוי לאומרו בכל יום יע"ש ולע"ד משער הכוונה נראה שהוא בשנת דוקא דכסלכות שנת אכן קיימין מ"מ קשה מה ענין לכין בעתה כסעודה ולא בעתה החפלה ועוד דכסעו' הלילה הוא כנגד יחק וכוים כנגד אברסם וכמנהגה כנגד יעקב אינו לא כסדרם ולא למפרע ולפיל בני הכונה של הדר הקדיש של ערבית ש"ק סוף דרוש ג' כתב לכין בת"כ דמ"ה ששם אה"י יכו' מלוי אלפין בני' יעקב אחר כך בדרוש ב' שאלחיו בכוונת הקדיש שאלח כעמידה לכין ב"חמק באה"י יכו' דוידין וס"ג גי' יחמק ובקדיש האחרון באה"י יכו' דוידין עם ל' אוחיות דכרבו וכו' גי' אברסם נמלא דנקס לכין אחס כסדרן ממעה למעלה ומאי שנה . ועיין איך לריך לומר חפ"ז בכל ג' סעודות שנת וכן כתב ג"כ בס' אל"י שם דז"ל לאומרו אפי' בחול יע"ש ועיין בספר מורה באמצע חפ"י קלרה לאומרה קודם כל סעודה יע"ש ומתחיל לך ה' בגדולה וכגו' וכו' באופן אחר מעין חפ"ז .
(כד) שם א"ש ז"ע כי למעלה כחבנו ש"ש באה"י מ"ה אוחיות ע"כ עיין להרב הוראה ששם דמ"ה ע"ד ולקמן בלוח העשיות שכתבו דאין כאלו מקום ק' שכוה אה"י דהס"י ששם ע"ל אוחיות :

(ח) שם והיוחס י"ב [נזכר בחיקונים חיקון מ"ז יע"ש] לחמים הטעם הוא כי הנה עתה כסעודה זו מקבלים הכרה מן ה"ג גימין דבערי וכו' [ש' המלות פ' עקב] וסעודה שחיות כנו' לקמן סס כנגד י"ב חורתי ררישא דא"ל וכו"ב שסעודה מנחה סס כנגד יג"ח למלא דכלילה לריך לכין מ"ג גימין וכוים מ"ג חורתי ומנחה מ"ג ח' ת"ד אך לע"ד ז"ל דהיה לריך להיות להפך בסדר עלית מדריגות מלמטה למעלה [עיין לקמן] ועיין לקמן דע"ו ע"א בענין סעודת מנחה בענין ג' י"ב .

ענין השולחן פע"ח פי"ח . **(א) שם** ובשחרי' יאמר דא הוא סעודה' דע"ק וז"ל וחקל חסומין קדישין ובמנחה דא היא סעודה' דז"ל וע"ק וכו' ע"כ לקמן דע"ד ענין סעודת שחיות וכו' וכן כתב בכ"מ פע"ח פי"ח עולת חמיד דס"ז ע"כ ובשער מלחתי רשבי' פ' יתרו ועיין להרב מקדש מלך שם בפ' על הוצר ד"ש כמה מקומות חולקים דכיום הוא סעודה דז"ל ובמנחה דע"ק ועיין שם מ"ג ועיין מ"ג בקונט' פחה עינים בענין סעודת שחיות יע"ש דשניהם אמה עוד לק' בסעודה שחיות אות ו' מ"ג חו"ה דק"ד ע"כ ודע דבחינה סעודה הוא כסוד זוג הפה כן כתב רבינו לעיל ד"ע ע"ג סוף דרוש ב' מדרוש' ערבית ליל שנת ד"ה ענין ג' סעודות שנת [חורת חכס ד"ד ע"א] .

(ט) שם ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק שיש בחי' פה ולכן וכו' נראה פשוט כונת רבינו דאין שום זמן שיש זמן לאכול רק בזמן שעולים יעקו"ד ז"ן קרוב אל הפה וכליל ש"ק נוק' יעקו"ר סס בחג"ה דז"ל קרוב אל הפה וכן כיום אחר החפ' ז"ן הגדולים בכתב"ד דאז"א ונק' סעודה דע"ק שסס בחב"ד דאז"א וקרובים אל הפה דז"ל כנו' לקמן וכן כסעודה מנחה ז"ל עולה בחג"ה דריקנא דז"ל והוא קרוב אל הפה וכן בחפ' שחיות דחול יעקו"ר עולים בחורת העמידה בחג"ה דז"ל קרוב אל הפה ונראה לע"ד דזכו הטעם איסור אכילה קודם חפלה דאין לו מקום לקבל שפע אכילתו מן הקדושה מפס העליון רק מן מקום הקל"י למטה וזה נראה טעם דמוחר לעטוס בשנת קודם חפלה מוסף כמ"ש בשו"ע א"ה סי' רפ"ז ועיין להרב בית דכתב דמוחר לעשות סעודה קודם מוסף יע"ש חכ להיות ז"ן כבר עלו לחג"ה דאז"א אך יותר טוב לעשות סעודה אחר חפלה מוסף שאלו עולים ז"ן בחב"ד ויש גילוי אור יותר ועיין לקמן גבי סעודה היום .

(ב) שם ובשעת שחברך ענט"י חגיגה ב' יודך זקופות למעלה ע"כ עיין ע"ה שער ל"א ספ"ב שכתב שהוא להפריד הקל"י ושע"ז פ"ו שער המלות פ' עקב ועיין בקונטרסי' שמן ששון ח"א שם שאלר הליונין בזה חו"ה דק"ן ע"א ד"ה עוד וכו' ודק"ה ע"כ ד"ה והנה וכו' יע"ש [שם בענין נע"י דק"ה ע"א] . **מ"ש** אח"כ חשול יודך ולריך שבעתה שחננך יודך ובשעת שחברך ענ"י חגיגה ב' יודך וכו' לכאורה נראה לריך חחי' להגביה ואח"כ לברך ואח"כ שחננך וטעם לריך חחילה נפילה ואח"כ לברך ודאינו עובר לעשיהם עיין שו"ע א"ה סי' קנ"ח ועיין בוצר ח"ג דקפ"ו **מ"ש** אמנם מה שחסיף בזה עתה וכו' עי' מ"ש בפ"ה ספ"א פ"ב אות י"ב וכו' ד"ש ב' טעמי' להגביה ידים יע"ש .
(ג) שם ענין נע"י לאכילה נת' ענינם בענין נע"י דאכ"י דחול ע"כ שיהמנחה פ' עקב . **מ"ש** וגודע כי

שמן חג דרוש שחרית שבת פ"י עד שי הכיז ופרי עין חיים שושן צג

(י) שם ופעם אחרת שמעתי מספר י"ב לחזים הם י"ב כנגד י"ב נימין או כנגד י"ב חורתי או כנגד י"ב ח"ד דל"א וכו' פ"י י"ב נימין כנגד סעודה הלילה וכו"ב דמורתי כנגד סעודה היום וי"ב ח"ד כנגד סעודה מנחה פ"ק ועיין לקמן בסמוך דברי רבינו .

(יא) שם בחי' ג' הו"ו"ח כמנין מל"ה והוא מחמתקי' יחד ג' גבורות פ"י ג' חסדים וכו' נח' נש' המלות פ' עקב . **מ"ש** והבטע ממנו חתילה שיעור כזית והחללנו אחת וכו' בליעה ב' כשיעור כזית וחסן לאשחק ע"כ לא ידעתי טעם השינוי כזה דזה כזית חת כזית .

(יב) שם ובסדר סעודה ימי החול והבאר יוחר בלורך כל עניני [כוננה] ברכת המוליד וכונה האכילה ושאר פרטים ע"כ ש' המלות פ' עקב ופע"ח ועיין

דכל זה הביא רבינו לענין פלריך לבוין כל סדר הכונה של אכילה בשבת כמו בחול רק שהוא בחי' והוא הכול מחוץ לכול וכן כ' לעיל ד"ע פ"ג והוא דרו' צ' בסופו ד"ה ענין כג' סעוד' דשבת וכיוצא באל"ה מ"ש ס' אל"ה דק"ב שאל"ז יע"ש

(יג) שם אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נח"ל קלת כוונה שבת ע"כ פ"י הנז' לעיל בסמוך שהוא המשכה הארת י"ב נימין שהם ג' הוי"ו"ח כמנין להם וברחם דרך היסוד נעשים מלח והוא מחמתקין וכו' וכן לעיל סוף דרוש ב' ד"ע פ"ג דמזווג דחיק וגרין שבתוך פה דנוקבא אלו ניזונים בליל שבת יע"ש .

(יד) שם וכבר נח' ענין כונה עמינה השינוי באכילה סעוד' החול וע"ש פ"ט פ"ט פ"ט המלות פ' עקב .

(טו) שם ואח"כ יקרא כמה פירי משנה ממסכת שבת וכו' כנגד כ"ד קיסועי כלה כגודע אללנו ע"כ

ענין כ"ד קיסועים אלו דלהם הם כ"ד צירופי אדני' כנז' ב"ש מאר"ב פ' נשא בענין ברכת כהנים וכן נחבאר לקמן דרוש א' דבטעום ובטעור המלות פ' והאח"כ יע"ש וכו' וכן כהב שכנגד אלו ילמוד כ"ד פירי משנה ונראה לע"ד דע"ז גורם להאיר לה עתה כ"ד קיסועי כלה . **מ"ש** אחר האכילה היה נוהג מורי ז"ל לומר פזמון א' וכו' כאלו שמעתי מקיים דא"ך היה אומר אחר האכילה דבפירות המלות של הפזמון מורים דברים של קודם האכילה לזה נלמד טעם דבכדורי' של דרוש סדרו לו' למבטע על רפחא קיד' אכילה .

(טז) שם והא"כ האמר הסדר הנכונ אל"ך בימי חובי אחר נתי מים אחריו וכו' כמה פסוקי נכחבו וכו'

סעוד' החול וע"ש ע"כ ש' המלות פ' עקב דכ"ן ודע"ו סוף הם' **(טז) שם** ואח"כ חברך ברכת המזון וכבר נח' כוננה בכעודה החול אמנם החילוק וכו' לעיל דס"א

סע"ב והוא דרוש ויהי נועם ד"ה בענין וכו' :

(יז) שם כי ברכת זו היא הג' והיא כנגד היצירה הנק' מעטרו"ן והוא מחפליים שביים השבת לא יתנוב

העולם פ"י שליטה מעטרו"ן כמו בחול אבל יהיה חלוץ הנעל כגודע וכו' לקמן דרוש ענין שמירה שבת דע"ד ע"ג ד"ה וענין ב"המ"ז וכו' ס' טע"ח בהקדמת הספר בסופו ד"ה

טשר ספירות וכו' ובסי' עולת חמיר ד"ב יע"ש ושם בלור' ומכס חנין גם דע דסדר הברכות דברכה המזון הדרם הוא ברכה ראשונה היא כנגד ההכמה אל"ה ברכה ב' כנגד

זינה בריאה ברכה ג' חסדים דדעת יצירה ברכה רביעית גבורות דדעת פשיה ועיין בכדור להרב ש"ש ז"ה"ה . וטעם אמירה מגדול בברכה המזון עיין בס' אל"ה דק"ו ס"י ס' .

(יח) שם ונבאר כונה הרי"ת אשר יעדנו לעיל לכחוב ביאורו ע"כ לעיסוף דרוש ב' דערנ"ל ליל שבת ד"ע ע"ד יע"ש .

ענין הרי"ח פע"ח שבת פ"י שער המלות פ' חקת ובטעור הלקוטים פ' חקת דל"ט ופ' כי

הש"א ד"פ ע"כ הוי"ח דכ"ה ע"ה ע"ה ש"ב פ"ב ש' אמאמרי רב"זי' בלד"ו דס"א . **מ"ש** במבואר אללנו בסוד פיה אדומה ע"כ שער המלות ופ' הלקוטים שם . **מ"ש** כגודע

פנין חרון אף שפנינו הוא יציאת הדין מן המועט וזכ"הא"ר . **מ"ש** במבואר אללנו בענין נחיתה אחר מקלה במלח וכו'

ש' רוח"ק ד"ח יחוד . **מ"ש** כי יש שם כ"ד כפי דינין במלח' בסוד ומלח אשה זונה וכו' וז"ה דרפ"י . **מ"ש** א"ש וכו' והוא נחמתקו חכלים המיחוק הנאות להם והמלמך עוד אפשר למנות ב' פעמים הכל כמס"ל עכ"ל כנ"ל וחסר לשון ועיין בלוח הטעיות . **מ"ש** בסוד חסוך שמן כגזר בחליטע הנז' בזוהר ע"כ זכ"הא"ר דפ"ה .

ענין הזווג והעונה בשבת פע"ח שבת פ"י"ח לעיל כ"ט ע"ד

וד"ס ע"ה והוא דרוש שינוי החסלות בסופו ודרוש א' ש' המלות שם . **מ"ש** ואחר חפלה ערביה כל חלוח לילה הראשונה הוא זווג דיעקב ולאח ככל לורך ז"ל עיין יפה

שעה ז"ל ורחל היכן הלכה וכו' וז"ע יע"ש דק"ה ע"ה ולע"ד אשתמיטתיה דברי רבינו לעיל דרוש א' משניו החפ' ד"ה ע"ה דשם כהב דעולה בחימא יפ"ש . **מ"ש** ענין

העבילה דשחרית דשבת הם נטמא בקרי או נחשמי' המעט אין לורך לבזכר כי העבילה אף מוכרחת וכו' פע"ח פ"י"ח דשבת ש' המלות פ' הלא א"ש יע"ש עיין בס' רוח הקודם

ד"ה ע"ב שגריך שיהיה האדם טהור בכל עת ואמנם אני ראיתי למורי ז"ל ו' חדשים של חורף רובם לא טבל מפני

שהיה חולני והיה שבור ואמנו לא היחה מניחהו לטבול וגל מפני זה נשחלקה אף השנתו ממנו כלל טביל ועיין בספר

אמת ליעקב דק"ו חיקון ו' שכחב מכ"י בעיר מלרים מ"כ קבלתי ממורי ז"ל מי ששמש מעטו או קרה לו מקרה אשר

לא טהור והוא חולה ולא יעבור כח לטבול יעשה סדר רחילה יריו בסדר הזה וכו' והגם שכבר נדפס בספר ח"י מ"מ כהנתי כדי שימלא ביד כל אדם וכו' יע"ש ונראה לע"ד

דעיקר טעם הכ"י הוא למחו' המזיקים הנכבדים מהטע' היוצאים לטעם הזווג ועיין להרב חיד"א בס' מורה באמצע

בלפורן שמיר אות ק"ד ז"ל מאסרה היא שהרואה קרי טובל ביום הבוא דוקא ומתודה כראוי נמחה המזיק של קרי עכ"ל ועיין לעיל דרוש ז' דק"ש טע"ה דגם מטיפוח היוצא' בעת

הזווג נכבדים מזיקים וע"ש לעיל דרוש ז' אות ז' מק"ש של הלילה מ"ש בענין העבילה יע"ש ב' . **מ"ש** והגם שם בע"ש ביארנו כונה ב' טבילות וכו' לעיל דס"ב ע"ה .

ענין תפלת שחרית של שבת פע"ח שבת פ"י"ט .

(א) שם כנה נח"ל כי בליה חיקון האדם לקבלת חוספת כר"ן וג' הם נכחי' נוקבין פ"ב נחבאר לעיל

דס"ח ע"ד והוא דרוש ג' דערנ"ל ליל שבת ד"ה כונ' כרבו וכו' **(ב) שם** דע כי מן התחלת חפלה שחרית מן כי הקרבנו' עד נשמת כל חי וכנסו בחי' אומ' של בחי' כמו'

דז"ה לבחי' המקיף העליון הנק' אות מ' דלגם דחימא ע"כ דרוש ג' דפסח לק' ד"ה כונה חפ' וכו' מדוקדק בלשון רבינו

שהוא נמשך ע"י אמירה כדר הקרבנות ומציות עד נשמת וכו' ולא כמ"ש בס' אמת ליעקב שהוא ע"י אמירה סדר

הק"ש דקרבנות וזריך לאומרה ככל סדר כונה ק"ש עליה רפ"ח ועליה מ"ן ומ"ד חווג לכל הפירו' העליונים דלמי

כן דא"ן לורך לכונה הק"ש רק לאומרה פשוט וכבר הארכתי בזה בקינעריסי פחה עינים בכונה ק"ש דקרבנות יע"ש

ספר אמת ליעקב דק"ב סע"ז . **(ג) שם** כי זה הוא חמורה החפילין שבימי החול ע"כ ול"ל דזה נראה הפך דבריו שהרי לעיל מזה כ'

כי חיקון נשמת כל חי הוא ביצירה וטודע כי החפילין דיד הוא כבריאה וחפילין דראש הם באל"ה כנז' לעיל דרוש ג'

דחפלה השחר יע"ש וא"כ א"ך נרמז בו בחי' החפילין ביצירה ועוד מה ענין רמז זה לבחי' החפילין אחר באין חפילין

בשבת כמ"ש הטעם רבינו בכ"מ בשער הסקדמות דל"ה פ"ד

ובשער המלות פ' ויחי ובש' הכללים פ"ב ועוד דטודע

דחפילין הם בחי' המעשה שהוא בחי' חפלה כדבור הוא

בפרימיות כנז' לעיל דרוש ג' דחפלה השחר ובכ"ה ש"מ

פ"ב וא"כ מה ענין רמז לחפילין של חילוי' בנחיתם הדבור

שהוא פנימיות ולא מצינו בחול כן רמז לחפילין בבחי' הדבור

עיין

שער ב' מאמרי רשב"י פי' ר' האר"י זצ"ל

וע"ש כי לריך עיין גדול אס בענין מ"ש שס שמחילין מן ז"א ולא מן תחת הכתר כנ"ל וגם שסס כפנוו שהס הכלים החנונים יאיר המקיף עליהם ולעיל ביארנו שהס ח"ך אל אור המקיף ונ"ש:

אמר עוד ארבע מאה אלפי עלמין אהפשט חוורא דגלגתא דרישוי ומגהירו דהאי חוורא ירתו לדיקייא לעלמא דהאי ארבע מאה עלמין הה"ד ארבע מאות שקל כסף עובר לבומר. אס באחי להרכיב הביאור בזה הלשון יארך עלי מאור. אמנס בורש דברוי יחבאר לקמן בע"ה באדרת האזינו בדדפ"ח ע"א וז"ל תלת רישין אהגלפן דא לנו מן דא ודא לעילא מן דא רישא חרא חכמתא סתימאה דאהנסייא כו' ואחר שחטיין שס חוכל להבין מה שנבאר עתה בלשון הגו' בקיבור. הנה נבאר שס כי אפ"י שחלח רישין האלו הגו' הס הכוללין שני פרטופים כי רישא עלאה מגהון היא בחינת ראש פרטוף עתיק וימין ותריין רישין תחתין הס כתר ומכמה דפרטוף א"א. הנה בע"ז התריין רישין לבדה שב"א נחלקין ונעשין תלת רישין זולת אותה רישא עלאה דעתיק וימין. הלא הס בחינת גלגלתא חוורא' כתר דא"א וביחנה זו היא ראש העליון שבחלה רישין דא"א עלמין. והראש השנית שבו היא בחינת מוח אחד עליון וההוס מחד חכמה עלאה סתימאה לעיל. והיא בחינת מוח גו גלגלתא חוורא שהיא כתר כנו'. והמוז הזה נקרא בשס איורא עלאה כי לרוב העלמו נקרא איור ולא מוח. והראש השלישי שב"א היא חכמה דא"א הנקרא בלשון האדרא רבא וועטא מוחא סתימאה דעתיקא ונמלא כי הראש השני שהוא הנקרא איורא עלאה נעשה בחינת מוחא בערך גלגלתא חוורא שהיא הראש העליון שבו וגם נעשית רישא ועלגלתא ממש בערך הראש השלישית הנקרא מוחא סתימאה כנו'. **הכלל הענין** כי תלת רישין יס דרישא דא"א והס זו למעלה מוז גלגלתא ואיורא ומוחא סתימאה. ואמנס בחינת עתיק וימין הנקרא רישא עלאה דלא אחרדע כו' הנה שבעה סחטות שבו מתלבשין ח"ך א"א כמביאר אלגו דברוי ובפ"ק דספרא דלניעוהיא בענין שבע' דגלגלתא וע"ש היטב. גם נבאר אלגו במאמר (דף ל"ב ע"א) הוה ענין היות בכל ראש מאלו תלת ראשין דב"א שני בחינות אחר של פנימיות ורוחניות ועלמות האורות וביחנה שנית ענין הכלים שלהס ושס ביארנו כי הראש העליונה הנקראת גלגלתא יס עם הויה אחת של עלמיות ורוחניות הנקראת נגמה. והיא ע"ב דמילוי יודין ורישא תנינא הנקרא איורא היא הויה דס"ג הנקרא רוח ורישא תליחאה הנקרא מוחא סתימאה היא הויה דמ"ה דמילוי אלפין הנקרא נפש וביחנה הכלים יס בהס על דרך זה שס אחד של אה"ה בכל ראש מהס שהוא בית קיבול וכלי של הויה הגו'. וגם שלשה אה"ה אלו הס מביחנת מילוי על דרך הגו' בשלשה הויות והרי הס תלת רישין ובהס ששה שמות שלשה הויות ושלשה אה"ה. ושס ביארנו כי בכל בחינות מהס הגו' יס ג' מדרגות כי בכחינת הכלים שכלל ראש מהס יס שלש שמות אה"ה. וכן בעלמות ורוחניות כל ראש מהס יס שלשה הויות שהס שלשה מדרגות שהס אור פנימי ואור מקיף ואור מקיף על כולן ונ' מדרגות עלמות ראש העליונה שהיא גלגלתא חוורא הס שלשה הויות במילוי יודין הנקראים ע"ב ושלשחן בחי' נגמה ובהס שנים עשר אותיות פשוטות ועס כלליות כולם הרי שלשה עשר ושלשה מדרגות עלמות רישא תנינא הנקרא איורא עלאה הס שלשה הויות במילוי ע"ב גם כן ושלשחן בחינת רוח ובהס שנים עשר אותיות פשוטות ועס כלליות הרי שלשה עשר. ושלשה מדרגות עלמות רישא תליחאה הנקרא מוחא סתימאה הס שלש הויות של ע"ב ג"כ ושלשחן בחינת נפש ובהס שנים עשר אותיות פשוטות ועס כלליות הרי י"ג וע"ש עיין ש"מ דף ס"ב ע"א:

אמר שמואל ג"ע שהרי למעלה כנה שלשה הויות אחת דע"ב ואחת דס"ג ואח' דמ"ה ואח"ך כחב ששלשחן הס הויות דע"ב וז"ע ואולי נוכל לומר כי מקודם הוא מע"ב ס"ג מ"ה. האמנס בהפשוטותס מתפשטין כולם בע"ב ע"ב ע"ב עדיון אטו גריבין למודעי בזה עד יסקוף וירא ה' משמים) והרי נבאר שלשה בחינות כל ג' פעמי' י"ג י"ג י"ג והנה כנגדם נרמזו שלשה בחינות של י"ג י"ג י"ג בשתי האדרות הלא הס כי באדרא זו של פכ"ס גשא בדקב"ח ע"ב אמרו האי

המקיף ממו' היסוד של ז"א ובהכללתי שס אזי יקרא נוקבא דועיר אפי' עעמא מרידא והוא סוד נחש בא על חוה. כנו' צפר' אחרי מות דבע"ד ע"א בפסוק ערות אביך וערות אמך לא תגלה כו' (ע"ג) ר' יהודה אמר בשעתא דאסניאו זכאי בעלמא כו' ובזמנא דאסניאו חייבין בעלמא כביכול כנסת ישראל לא סלקא רישין עיבין והטעמא מסערא אחרא מריד' והנן שהי בחינות אלו וזכרס. אבל לריך שהדע כי חלילה חלילה מלהאמין שהזכר של הקליפה הנקרא נח"ש שבא על חוה שח"י נכנס חוץ פנימיות נקודה ליון שבה וכן להפך כאשר שפחה חירש גבירתה שהיא הבחינה הראשונה. אמנס הענין הוא כי כיון שהאלהים דקדושה הס כס ציבור שלו וציבור שלה בתוך חמשה גבורות מנפ"ך דבנו נקודת ליון שבה. לכן כאשר אלו האלהים אחרים עולים ונכללים עמהם כנו'. אז אפ"י שאינן נכנסין ח"ו בתוך נקודת ליון ממש עכ"ז הויתה נכללה בצורה דקדושה אשר שס על דרך כללות פנימיות העולמות זה בזה בעת הפעול' כנ"ל זה יקרא כאילו ח"ו ממש בא נחש על חוה. וזכור ואל הטעה ח"ו בדבר הזה. והנה הבחינה הב' הוית נזכרת בכמה מקומות בזה"ה. האחד הוא צפ' ויקהל בדקל"ה ע"ב וז"ל ה' חזו בצרבע סטרין דעלמא בד' הקוין קלא אהער והויה קלא אהערותא דסערא אחרא אהער ביה והויה אהערותא דסערא אחרא עאל בין קלא לקלא. ואחשך הויה קלא דתהא ובנין דלא מטא נהורא קלא דלעילא לקלא דתהא דרין הקדים הויה אהערותא ועאל בין דא לדא נחש דמפחי לאהחא ונעיל נהורא והויה קלא הוא קול מלחמה קול רעה ודא איהו ברעה כו'. פירוש הענין כי הזכר של הקליפה הנקרא נחש הנקרא אלהים אחרים הויה הנקרא קלא דסערא אחרא שעליו נאמר וישמע יהושע את קול העם ברעה ברעה כתיב וכשהוא עולה ונכלל באלהים קדושים שביסוד ז"א. ואז הוא מפסיק בין יסוד שבו ליסוד שבנוקביה וזמ"ש עאל בין קלא לקלא ואז אחשך נהורא על ידי קלא דסערא אחרא שעליו נאמר כי הנה החשך יכסה ארץ ומפסיק צניעה והשפע הויה לוקח אהו קלא דסערא אחרא. גם זה עגמו הוא סוד פסוק כי את משכן ה' יימא כו'. הגו' צפ' אחרי דבע"ז ע"א וז"ל הכא אלטרבינא לגלגלה כו' דתנינן בשעתא דחוייא הקיפא דלעילא אהער בנין חובי עלמא שארי והאחבר עם נוקבא ואטיל בה זומחא כו' הה"ד כי את מקדש ה' עמא כו' ושס במקומו יחבאר קתא יותר מבואר נח"ש דתנינן אלק' ורבע מאה יחמש זינין מתאחדן בבה"ה זומחא דאטיל חוייא הקיפא כו' וע"ש. גם נבאר צפ' בראשית דג"ג ע"א ודנ"ח ע"ב ענין הנחש דאטיל זומחא בחוה. גם זהו סוד מה שנבאר אלגו בענין עון הנחש והלנינות מה פנינו כי אלהים אחרים נקרא ל"ך ונקרא ג"ל מוח שהוא בגמטרייא ק"ך לפי שעולין ומהגאין על ידי הנחש ונכללין בק"ך לירופי אלהים קדושים. גם נבאר אלגו צפ' נשא דקב"צ ע"ב בענין יראה והאבה בסוד פסוק וטוב לא יהיה לרשע בל"ל אשר אינינו ירא מפני האלהים גם זהו סוד מ"ש צפ' ויקהל דבר"ג ע"ב בהאי כונה מפחי לאהחא למיטל נהורא כו' (ע"ה ש' ל"ב פ"ו). גם זהו הסוד שנבאר אלגו בדרושים בענין בראה של מרים שנאמר עליה באר חפרוה שרים כו'. ושס ביארנו ענין פסוק כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחהה פיה כו'. ושס ביארנו טעם למה קרא התשמים בל' (ע"ד) אכלה ושס נבאר כי ענין כללות אלהים אחרים. עם אלהים עליונים הקדושים זהו הנקרא ניואף כי בתחילה היתה מקבלת מן היסוד נתיב עליון הנקרא פלא ועתה על ידי הכללות וינקת מן הנתיב החיון של אלהים הנקרא גם כן פלא אשר בו נכללים הקליפות כנו' ולכן נרמז אותיות פלא צר"ס ל"א פ'לתי און כי היא אימרה שאינה לוקחת השפע מאותו הפלא החיוני אשר בו נכללין הקליפות הנקרא אין רק מן הפלא הפנימי ואין הענין כדבריה. גם לעיל בדף קכ"ד פ"ב בענין מ"ש ומחזרי מקלא ועירין אינון כו' עיין שס ענין לפתח טחאח רובן. וענין הנחש הקורע רחם האילה כמבואר גם כן אלגו בדרוש ויס שביע של פתח בענין קרינת יס סוף. וגם צפ' בשלח בענין מה חזקת אל' כו' וע"ש ולריך עיין ממה שנבאר אלגו בדרוש ענין ק"ך לירופים של אלהים ארך מתפשטים מן ז"א דאלילות ואילך עד סוף העשיה ואח"ך הס בחינת הקליפין הנקראים אלהים אחרים